

Formanden: Da den om det nærmest foregaaende Lovforslag foretagne Afstemning ved Navneopraab har bekræftet Rigtigheden af den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning, hvorved der ligesom nu afgaves 38 Stemmer for og 37 Stemmer imod Lovforslaget, vil jeg trods den ringe Stemmemforskel, og da der ikke er begæret Navneopraab, undlade at lade foretage Navneopraab.

Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Derefter foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd. (Justits- og Politivæsenet samt Fængselsvæsenet).

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2372).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 38 Stemmer mod 37.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Man gik derpaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Hærens Ordning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2110; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2063).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa kunne omtales den følgende Sag paa Dagsordenen, som er:

Forslag til Lov om Søværnets Ordning.

Ordføreren (C. F. Sørensen): Udvalget har afgivet Betænkning over Forslag til Lov om Hærens Ordning og Forslag til Lov om Søværnets Ordning. Som det var at forudse, er der ikke opnaaet Enighed mellem Regeringspartierne og noget af Oppositionspartierne. Paa Flertallets Vegne skal jeg da anbefale Lovforslagene til Vedtagelse uforandret.

Partiet Venstre har i Udvalget fremsat sine fra Folketinget kendte Ændringsforslag, men da Flertallet her i Landstinget lige saa lidt som Flertallet i det andet høje Ting har kunnet tiltræde disse Ændringsforslag, har Venstre ikke fundet Anledning til at opretholde dem. Det konservative Folkeparti fremsatte, som det ogsaa skete i det høje Folketing, omfattende og økonomisk meget vidtgaende Ændringsforslag. Venstre og Det konservative Parti øver i Betænkningen Kritik over Flertallets Mangel paa Vilje til at forhandle med Oppositionspartierne. Jeg vil gerne herom sige, at der er forhandlet i Folketinget. I mange Maaneder er der forhandlet grundigt gennem 22 Udvalgsmøder. Det er min Opfattelse, at naar der i Folketinget har fundet en saa indgaaende og langvarig Forhandling Sted, som disse 22 Møder angiver, var der ikke Mulighed for at tro paa, at vi saa sent paa Rigsdagssamlingen skulde kunne faa en Forhandling i Gang her, tilmed da de to Partier jo møder i det høje Landsting med de samme Forslag som i Folketinget. Naar Forslagene fremsættes uforandret, maa vi opfatte det saaledes, at der intet kan være at forhandle om.

Men der er Anledning til at spørge de to Partier, Venstre og Det konservative Folkeparti, hvorledes disse to Partier i Grunden staar over for de af Regeringen fremsatte Lovforslag, som jo ikke er en ny Militærordning, en ny Forsvarsordning, men i Virkeligheden en Reorganisation, en teknisk Forbedring, jeg kan godt bruge et stærkere Ord, en Ærliggørelse af Venstres Forsvarslove af 1932. Fra konservativ Side tales der i Betænkningen om Forsvarsvæsenets Forfald. Jeg vil gerne spørge Det konservative Folkeparti: Hvorfor er der i det hele taget en Strid om Danmarks Forsvar? Hvorfor har Venstre og de Konservative ikke ordnet denne efter deres eget Sigende saa vigtige Sag, dengang de i de to Perioder 1920—24 og 1926—29 havde Flertallet baade i Folketinget og i Landstinget? I disse Perioder, hvor Spørgsmaalet var højaktuelt og var et Spørgsmaal, der i Virkeligheden interesserede store Kredse i det danske Folk, i en Stund, hvor de to